

Sygn. akt IV CZ 112/10

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi powódki
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego
z dnia 17 marca 2004 r.,
w sprawie z powództwa H. M.
przeciwko B. S.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 lutego 2011 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 marca 2010 r.,

**oddala zażalenie oraz wniosek pełnomocnika powódki
o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 marca 2010 r. odrzucił skargę H. M. o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 17 marca 2004 r. Sąd Apelacyjny wskazał, że - zgodnie z art. 408 k.p.c. – nie można żądać wznowienia postępowania po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku, z wyjątkiem wypadku, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Skoro skarżąca powołała się na podstawie wznowienia przewidzianą w art. 401 § 2 k.p.c., tj. późniejsze wykrycie prawomocnego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1949 r., POC 67/49, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, a zaskarżony wyrok uprawomocnił się w dniu 25 marca 2004 r., to wniesiona przez nią w dniu 3 lutego 2010 r. skarga musi być uznana za spóźnioną.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik skarżącej (adwokat z urzędu) wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, wznowienie postępowania i wydania orzeczenia uwzględniającego powództwo, podnosząc – z ostrożności procesowej - iż skarga H. M. winna zostać potraktowana jako oparta na obu przesłankach, o których mowa w art. 408 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W skardze o wznowienie postępowania H. M. powołała się wyłącznie na fakt późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego. Prawidłowo zatem Sąd Apelacyjny uznał, że skarga ta oparta została na podstawie wznowienia przewidzianej w art. 401 § 2 k.p.c., gdyż ocena w tym zakresie dokonywana jest na podstawie okoliczności przytoczonych przez skarżącego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl. oraz z dnia 24 czerwca 2005 r., V CZ 70/05, niepubl.). Wyrażone w zażaleniu zapatrywanie, wedle którego sąd, badając dopuszczalność skargi o wznowienie postępowania, ma obowiązek rozważenia każdej ustawowej przesłanki wznowienia, niezależnie od przytoczonych w skardze okoliczności, nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie. Wobec niezłożenia przez adwokata skarżącej, ustanowionego z urzędu, oświadczenia, że należne mu opłaty nie zostały uiszczone w całości lub w części, oddaleniu podlegał również wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (§ 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).